

положили, да крепки и лепи Славянско-рускій єзикъ болѣ познати научимо, єданъ штудіумъ, кои — негледаюћи на то, што растенѣ политике Руске и ове све више на отношения остале Европе умложаваюћи се упливъ, овай можда нужднимъ чини намъ быти — такоћеръ и у ученомъ признерию одъ ползе быти иамъ може. По томе было бы дакле веће време, да изображеніи светъ Европе нѣговимъ до данаъ тако яко пренебрегнутимъ Славянскимъ браћама — кои не само у своимъ Славянскимъ државама, него и у Аустріи до 20 — у Прусской до 4. мілліона живе — као и ньновой Исторії просвещенія више внимания поклони, и съ ньима ближе и больма упозна се, чему бы особито у познанѣ съ єзицима и Историонъ книжевности различни Славянски народа много принело, и найсигурніи воћа за далѣ было. — Да бы дакле за Славянске єзике и ови книжевность већи интересъ побудили и овай предметъ већемъ Пупликуму вразумителнимъ учинили, нужно бы было једно таково дѣло имати, кое бы речени предметъ у краткости садржало, безъ да се што тимъ темелитости шкоди. — У смотрению тогъ изишла једна на енглескомъ єзiku написана книга, (*Historical View of the Slavic Language in its various Dialects, by Edward Robinson, Andover 1834*) коју самъ я одъ једногъ могъ приятеля до руке добио, и коя је изворно за Сѣверо-Американце опредѣлена, да